

Đề bài: Phân tích nhân vật Phi-lip trong truyện ngắn Bố của Xi-mông

Bài làm

Sẽ không phải là ngẫu nhiên mà G.Mô-pa-xăng lại trở thành nhà văn hiện thực Pháp nổi tiếng thế kỉ XIX. Cũng không phải ngẫu nhiên mà thế giới nhân vật trong các tác phẩm của tác giả lỗi lạc này luôn có một tấm lòng nhân hậu tha thiết. Tất cả xuất phát từ tấm lòng nhân hậu cao cả của tác giả, lan tỏa đến thế giới nhân vật trong tác phẩm. Và nhân vật Phi-líp trong đoạn trích "Bố của Xi-mông" đã nói lên điều đó. Một cuộc gặp gỡ tình cờ, hay nói đúng hơn là cuộc gặp gỡ định mệnh giữa hai con người ấy. Một người cần nhận được yêu thương, một người muốn trao đi, lan tỏa yêu thương. Chính hai mảnh ghép cô đơn của cuộc đời ấy gặp nhau và sưởi ấm trái tim cho nhau bằng tình yêu thương cao cả.

Xi-mông là con trai của chị Blang-sốt, một người phụ nữ xinh đẹp bị lừa dối nên phải nuôi con một mình. Tuổi thơ cậu bé ấy bất hạnh vô cùng khi bị bạn bè xa lánh, trêu đùa vì không có bố. Chú bé khốn khổ ấy phải tìm đến cái chết vì quá cô độc và tủi nhục. Chú thợ rèn Phi-líp đã dẫn em về nhà và gặp mẹ của em. Thấu hiểu và thông cảm với hoàn cảnh bất hạnh của mẹ con Xi-mông, chú đã đồng ý làm bố của Xi-mông. Cuộc gặp gỡ bên bờ sông của hai con người ấy diễn ra vô tình bên bờ sông. Trong lúc em tuyệt vọng nhất với ý định tự tử: "Em lại khóc, người em cứ run lên, em quỳ xuống và đọc kinh cầu nguyện như trước khi đi ngủ. Nhưng em không đọc hết được bài kinh vì những cơn nức nở dồn dập, xốn xang, choáng ngợp lấy em". Đang trong lúc đau khổ nhất, em gặp chú Phi-líp. Khi được dẫn về nhà, trước mặt mẹ em, chú đã trả lời câu hỏi của cậu bé: "Chú có muốn làm bố cháu không?", Phi-líp ngay lập tức trả lời mạnh mẽ và rất dứt khoát: "Có chứ, chú có muốn". Vậy là chú Phi-líp đã cứu sống em từ tay của Thần Chết, giúp em thoát khỏi sự đau khổ, tuyệt vọng và quay trở lại với sự sống.

Ban đầu, Phi-líp nghĩ đây là một việc suy nghĩ nhất thời, để an ủi cho Xi-mông thoát khỏi sự suy nghĩ tuyệt vọng, đau khổ. Tuy nhiên, khi Xi-mông đến nói với chú tại lò rèn: "Bố Phi-lip này, lúc nãy thằng con bác Micot bảo rằng bố không phải là bố của con hẳn hoi vì bố không phải là chồng của mẹ". Đến lúc này, chú Phi-líp đặt ra một vấn đề nghiêm túc. Xi-mông có thể sẽ rất buồn và tuyệt vọng lần nữa nếu như chú Phi-líp coi đó như một lời nói đùa với trẻ nhỏ. Bác thợ rèn là đồng nghiệp của chú Phi-líp đã giúp chú nhận ra vẻ đẹp trong tâm hồn của người mẹ Phi-líp, một người phụ nữ xinh đẹp nhưng đáng thương vô cùng. Chị ta không có lỗi, chú Phi-líp đã đi đến quyết định ngỏ lời cầu hôn với người phụ nữ ấy. Việc này đã khiến cho Xi-mông hạnh phúc thật sự, cậu bé hãnh diện và tự hào khi có bố: "Bố tớ là Phi-lip Remi và bố tớ hứa sẽ kéo tai tất cả những đứa nào bắt nạt tớ".

Chú Phi-líp và những người thợ rèn như những vị thần. Họ là con người, không có những siêu năng lực thần kỳ nhưng có sức mạnh tình yêu thương vô bờ bến. Chính sự đồng cảm, thương mến giữa con người với con người đã giúp cho Xi-mông giải thoát khỏi nỗi đau buồn và đem lại hạnh phúc cho em, cho em điều mà em luôn thầm mong ước. Việc làm ấy cũng hàn gắn vết thương cho mẹ Phi-líp, cho một người phụ nữ bất hạnh khổ đau. Việc làm của những con người có tấm lòng nhân hậu ấy là sự đại diện cho sự công bằng, lòng nhân ái,

giúp các nhân vật bị đau khổ, bất hạnh có niềm tin hơn vào cuộc sống. Họ là những con người bình thường nhưng làm nên những điều phi thường trong cuộc sống.

Một trái tim có thể sưởi ấm được một trái tim, một lời nói có thể chữa lành được vết thương và một suy nghĩ, một hành động xuất phát từ lòng nhân ái, yêu thương con người có thể sưởi ấm tâm hồn và cứu sống một con người. Và Phi-lip như một vị thần giữa đời thường. Đó là vị thần của tình thương, của hạnh phúc và của tình phụ tử thiêng liêng cao quý. Phi-lip chính là nhân vật truyền tải thông điệp của tác giả tới mọi người: Hãy sống để cho đi, cho đi tình thương và bạn sẽ nhận lại nhiều hơn thế.